

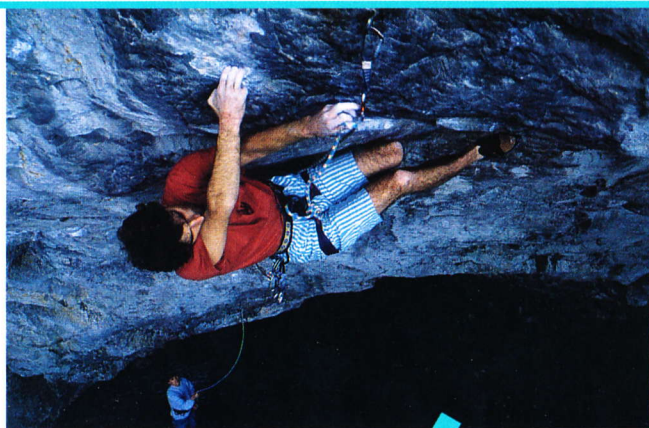
Kašpárkův hrobeček 8b+ (10+)

1. Tomáš Sedláček, 1996, Moravský kras, Holštejn, Lidomorna

Nejpůsobivější linie středem otevřeného chřtánu jeskyně Lidomorna se stala v současnosti nejdiskutovanější a neznámější cestou České republiky. Tento primát jí patří právem, jedná se totiž o první ryze atletickou, dlouhou a velmi převislou cestu u nás. Ačkoli ohlas na ni je neobyčejně negativní, platí zde zřetelná úměra mezi mírou neznalosti cesty (nejčastěji úplnou neznalostí), vzdáleností kritiků od sportovního lezení a dávkou nevybíravých přívlastků. Je třeba do krasu zajet, pokud si chcete udělat vlastní názor.

I můj postoj ke „Kašpárkůvu hrobečku“ byl zprvu záporný, představoval jsem si hladkou skálu s vytesanými dírami, proto jsem byl velmi překvapený, když jsem poznal jeho skutečný charakter. První pohled na tuto linii mě zcela ohromil, něco takového bylo dosud k vidění jen na Západě. Dvacetimetrová stěna ve zhruba padesátistupňovém sklonu. Skála je hladká jen ve výlezu, větší část je členitá, zvětralá a bez umělého zásahu by se jen dále rozsyřovala, natož aby tudy někdy vedla přirozená cesta. Pohyby jsou to nádherné, kdo se věnuje extrémnímu lezení, ten nemůže být pohoršen. Dole bouldřík za malé lišty a potom až nahoru dlouhé tahy za dobré chyty s vytáčením pánve, zakládáním paty, křížovými kroky, dynamickými skoky i statickými fixy, a k tomu moře vytrvalosti. Žádná tělocvična, každý člověk řeší kroky jinak. A to se mi právě na „Kašpárkově hrobečku“ líbí nejvíce, totiž to, že jak vysoký, tak malý lezec si může najít zcela odlišné algoritmy. Cesta mi připomíná „Absolutní vědomí“ na Beckově, avšak to není až tolik převislé, je kratší (asi patnáct metrů) a daleko více bouldrové.

„Kašpárkův hrobeček“ spolu s Pilkovou „Kudlankou“ a Kořánovou „Evolucí“ patří k absolutně nejtěžším cestám u nás a sektor

Je to sekané, ale je to bomba
Foto: Z. Němec

„Zlý Tomáš“ jako stavitel tratí na Ellias open 97
Foto: P. Piechowicz

Lidomorna na Holštejně je vůbec nejtěžší skalní oblast v České republice. Cestu vyrobil a první přelezl Tomáš Sedláček ze Zlína, a proto jsem nechal hovořit o této cestě i jeho.

Jak vznikala cesta „Kašpárkův hrobeček“?

V roce 1995 jsme linii oprášili o stočtyřicet kilogramů lokrů, odjističili, „teslí“ a rok na to při chvíli pěkného počasí se podařilo cestu vylézt.

Už několik let se jako jeden z mála špičkových lezců vytrvale snažíš posouvat hranice sportovního lezení u nás, avšak od dob „Bourání pomníků 11a“ (1992) sklízíš za svoji práci především kritiku – samozřejmě hlavně ze strany klasiků. Kde bereš sílu pokračovat?

Kritiku zvládám, protože v mnoha případech lidí vůbec nevědí, o co jde.

Budeš dál hledat možnosti těžkých projektů?

Ano.

Kde se chystáš působit nyní?

Všude, kde se mi bude líbit.

Máš vyhládnutou nějakou cestu na Západě?

To mám, ale musím se dobře připravit.

Trénoval jsi na tuto sezonu, anebo jsi podlehl marnosti po všech těch útocích na svoji osobu?

Trénoval jsem, marnosti nepodléhám.

Upravuješ nějak svůj jídelníček?

Ne, je to chyba.

Spolupracuješ se sponzory?

Trochu se SINGING ROCK, TRIOP Zlín, SKAIP Praha.

Jak tvé lezení zvládá rodina?

Díky jí za vše, zvládá.

Cíle pro tuto sezonu?

Mám splnitelné cíle, na podzim se uvidí.

To byly velice stručné odpovědi Toma Sedláčka, který po tom všem, co zkusil se svými cestami, zřejmě nemá moc chuti veřejně vystupovat. Mě však zajímaly názory lezců, kteří zkoušeli „Kašpárkův hrobeček“, na rozhodnutí ČHS o zrušení této cesty. A ty jsou velmi zajímavé.

Rudolf „TUFI“ Tefelner

(jeden z nejlepších československých lezců konce 80-tých a začátku 90-tých let, původem Slovák, dnes žije v Brně a je stále aktivním sportovním lezcem):

„Jelikož lezení už pro mě v současnosti není úplně prioritní, tak se kvůli tomu nezblázním, ale protože se tato stěna stejně neuvede do původního stavu, tak čistě z praktického hlediska by měla zůstat zachována. Připadá mi to jako řešení „oko za oko, zub za zub“ a tak či tak neřeší problém sekání v celé jeho šíři. A když už se má řešit tato otázka, tak asi ne nějakým kosmetickým zásahem. Ačkoli osobně jsem proti sekání, zajímalo by mě rovněž, pokud se cesta zruší, kdo bude hledat všechny ty další cesty, kdo je půjde vytloukat a kdo je půjde uvádět do původního stavu – a že

jich je, o tom lezci nejlíp vědí sami.“

Karel Černý

„Jako každý rozumný lezec si myslím, že zrušení „Kašpárkova hrobečku“ je naprostý nesmysl. Je to krásná cesta, která vznikla v totálně lámavém terénu. Ti, kteří ji chtějí zrušit, jsou naprostí blázni, kteří asi vůbec nelezou. Zrušením cesty, která je už udělaná, i přesto, že je seklá, je blbost. Jelikož zásahem do ní dojde k dalšímu ničení skály, a to by jí určitě neprospělo. Zkazilo by to jak estetický dojem, tak i další přirozenou linii a ukončilo by to další působení v tomto jinak krásném kusu skály. Proto neničit dál, co už bylo někým pracně vybudováno.“

Pavel Kořán

„Nejsem pro tvoření umělých chytů a cest na skále, ale uvést Hrobeček do původního stavu, myslím, ani není možné. Představovalo by to zabetonování chytů, přičemž nikdo neví, jak byly velké, hluboké, kde nějaký chyt byl, kde upadl, betonem zamazané chyty by taky asi nepůsobily nepřirozeněji. Byl by to takový další sochařský výkon. Osobně bych byl za to cestu ponechat, každý ví, že je uměle upravená, každý k ní bude přistupovat podle svého.“

Marcel Toman

„Cestu nerušit. V životě by tam nikdo žádný prvovýstup neudělal podle pravidel. Je to cesta vhodná na trénink. Byla by to hrozná škoda, Sedláčkovi bych udělal řád zlatého majlíku.“

Závěrem ještě připojuji sdělení známé polské závodnice Iwony Marcisz o tom, jak to běží v Polsku. S Iwonou jsem se setkal na závodech ELIASS OPEN 97.

Iwona Marcisz

„U nás je to tak, že když se seká v chráněné oblasti, nikdo o tom nemluví a je klid. V normálních oblastech se řekne, je to 8b (10 UIAA, pozn. autora) a tři sekané či dva lepené chyty a konec. Horolezecký svaz se o to nezajímá, oni ty cesty nelezou, nechává to na lezcích, kteří ty cesty lezou. Není problém.“

R. Tomanec

Cesty za Extrémy sponzoruje firma SAM HAWKINS, dodavatel sportovního oblečení